

SYRJINTÄLAUTAKUNTA

Syrjintäolettaja, todistustaakka, syrjintä, asuminen

Diaarinumero: 2010/1554

Antopäivä: 7.11.2011

Maahanmuuttajataustainen A katsoi joutuneensa syrjityksi asuntoasioissaan ja erityisesti asunnonvaihtohakemuksensa käsittelyssä. A kertoi olleensa vuosia asuntojonossa saamatta isompaa asuntoa, vaikka hänen perheensä koko oli kasvanut. Vastaaja kiisti syrjintäolettaman syntymisen. Syrjintälautakunta totesi, ettei syrjintäolettaman synnyttävien tosiseikkojen osalta edellytetä täyttä näyttöä. Syrjintäolettaman syntymiseksi riittävät sellaiset hakijan asianmukaisesti esittämät perusteet, joiden perusteella hakijan hakemus on sillä tavoin uskottava, että syrjintälautakunnalla on objektiiviset perusteet pyytää vastaajalta vastausta sen selvittämiseksi, onko hakijan esittämässä väitteissä perää, ja kykeneekö vastaaja kumoamaan hakijan esittämän näytön. Syrjintäolettaman syntyminen edeltää varsinaista toteennäyttämisen arviointia, johon tarvittavaa tietoa saadaan juuri vastaajan vastauksesta. Muutoin ei saavutettaisi yhdenvertaisuuslain tarkoitusta edesauttaa oikeuksien tehokasta toteutumista. Koska hakija oli esittänyt selvitystä, jonka perusteella voitiin olettaa yhdenvertaisuuslain syrjintäkieltoa rikotun, oli vastaajan yhdenvertaisuuslain mukaan osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. Syrjintälautakunta katsoi, ettei vastaajan menettely hakijan asuntoon ja asunnonvaihtohakemukseen liittyvissä kysymyksissä ole merkinnyt yhdenvertaisuuslaissa tarkoitettua syrjintää, ja hylkäsi hakemuksen.

Hakijan vaatimukset

Hakija katsoo joutuneensa syrjityksi asuntoasioissaan ja erityisesti asunnonvaihtohakemuksensa käsittelyssä ja vaatii vahingonkorvausta vuosia jatkuneesta syrjinnästä.

Hakijan selvitys tapahtumista

A katsoo joutuneensa syrjityksi ja rasistisesti kohdelluksi asuntoasioittensa hoidossa ja asunnon saamisessa etnisen taustansa johdosta P Oy:n toimesta. Hän ilmoittaa hakeneensa vuoden 2006 alussa asunnonvaihdolla isompaa asuntoa perheen koon kasvamisen vuoksi samalta asuinalueelta, jossa hän perheineen jo asui. A jätti asunnonvaihtohakemuksen kiinteistöpalveluyhtiö P Oy:n toimistoon. Lisäksi hän teki asukkaiden keskeisen asunnonvaihtohakemuksen kiinteistöpalveluyhtiön toimiston kansioon. Hän on uusinnut asunnonvaihtohakemukset vuosittain, mutta ei ole saanut isompaa asuntoa. Kiinteistöpalveluyhtiö ei ole tarjonnut hänelle minkäänlaista asuntoa vuosina 2006–2010.

A kertoo, että helmikuussa 2004 talossa tehtiin viemäritöitä ja A:n asunnosta suljettiin vesi. A oli soittanut kiinteistöyhtiöön tiedustellakseen remontin kestoa ja saadakseen tietoa tapahtuneesta. A:lle ei kerrottu, mihin on järjestetty remontin ajaksi vesipiste, suihku ja wc. A kertoo, että pyynnöstään huolimatta, hänelle ei hyvitetty vuokraa siltä ajalta, kun asunnon kylpyhuone ei ollut käytössä ja vedet olivat poikki.

A ilmoittaa käyneensä vuokrataloyhtiön toimistossa 9.3.2009 etsimässä asuntovaihtokansiosta sopivaa vaihtajaehdokasta ja asuntoa. Hänelle selvisi, että naapuritalon asukas oli ilmoittanut haluavansa pienemmän asunnon samalta alueelta. A soitti asunnonvaihtoehdokkaalle, joka kertoi asuntonsa vapautuvan pian ja että hän oli aikeissa irtisanoa nykyisen asuntonsa seuraavalla viikolla. A kertoo näyttäneensä asunnonvaihtokansiosta kyseistä asuntoa asuntoasiainsihteerille B:lle ja selittäneensä asian. B ilmoitti, että A:n tulee pyytää uusi isännöitsijänlausunto. A pyysi B:tä tarkistamaan asuntohakemuksesta perhetietonsa, mutta B ei löytänyt hakemusta. A jätti lisäyksen vaimostaan ja lapsestaan ja pyysi tarkistamaan, että myös vaimo on varmasti kirjoilla. B vastasi asian olevan kunnossa. A maksoi isännöitsijänlausunnosta 35 euroa. A:n kertoman mukaan B oli luvannut yhtiöstä ilmoitettavan, ennen kuin asuntoon tullaan tekemään tarkastus. A kertoo yhteydenotossaan myös vaikeuksistaan sopia asunnon tarkastamisajankohtaa teknisen isännöitsijän C:n kanssa. A oli ilmoittanut, että hän haluaa itse olla paikalla kun tarkastus tehdään. Tästä huolimatta tarkastus tehtiin ilman A:n läsnäoloa. A oli jälleen odottanut yhteydenottoa asunnon vaihtoon liittyen, mutta kun mitään ei kuulunut, hän soitti kiinteistöyhtiön asiakaspalveluun, mistä hänet ohjattiin soittamaan edelleen isännöitsijä D:lle. A:n mukaan D:llä ei ollut mitään tietoa A:n perheestä. D oli luvannut selvittää asiaa ja ottaa A:han yhteyttä. Yhteydenottoa ei kuulunut, joten A soitti itse kiinteistöpalveluyhtiöön. Hänelle ilmoitettiin, syytä kertomatta, että hän ei saa puheena ollutta asuntoa. A oli ottanut asian esille myös asukastoimikunnan kokouksessa, mutta tuloksetta.

A kääntyi asiassa vähemmistövaltuutetun puoleen, joka pyysi P Oy:ltä asiassa selvityksen 25.3.2010, joka annettiin 8.4.2010. Vähemmistövaltuutettu ei ryhtynyt asiassa muihin toimenpiteisiin, ja syrjintälautakunnan vähemmistövaltuutetun toimistosta saaman tiedon mukaan asian käsittely siellä on päättynyt.

Vastajan vastaus

P Oy on Helsingin kaupunkikonserniin kuuluva vuokrataloyhtiö, joka toimii X alueella. Yhtiön tarjoamien asuntojen käyttöaste on erittäin korkea ja asukasvaihtuvuus maltillista. Stadin Asunnot tekee keskitetysti kaupungin kaikkien 21 vuokrataloyhtiön asukasvalinnat, lukuun ottamatta yhtiöiden välillä tehtäviä keskinäisiä vaihtoja, yhtiön sisällä tapahtuvia keskinäisiä vaihtoja ja yhtiön sisällä vapautuviin asuntoihin tehtäviä asukasvalintoja. Samalla vuokra-asuntoihin on mittavat jonot, ja asukkaita joudutaan valitsemaan asuntoihin myös tietyn tarveharkinnan perusteella. Yhtiö pyrkii tarjoamaan yhdenvertaisesti kaikille halukkaille hakijoiden asuntotarvetta vastaavan asunnon niiden edellytysten rajoissa, joita muun muassa suuret hakijamäärät asettavat. Asukkaat voivat lisäksi kääntyä yhtiön puoleen kaikissa asumiseen liittyvissä kysymyksissä ja saada apua asuntoasioidensa järjestämisessä. Tarvittaessa apua saa muun muassa isännöitsijältä tai erityiseltä asumisneuvojalta.

Yhtiön hallinnoimien asuntojen asukkaat edustavat lukuisia eri kansallisuuksia sekä etnistä alkuperää. Kaiken kaikkiaan jopa noin 25 % asukkaista on etniseltä taustaltaan muita kuin nk. kantasuomalaisia, ja he edustavat samalla yhteensä noin 50 eri kansallisuutta. Myös yhtiön päivittäisessä palveluksessa työskentelee henkilöitä eri etnisistä ryhmistä. P Oy toimii ympäristössä, jossa muu kuin yhdenvertaiseen ja syrjimättömään kohteluun perustuva toimintamalli ei käytännössä edes mahdollistaisi ylläpidettävää asunnonvuokraustoimintaa. Asiassa hakijana olevan A:n esittämä syrjintäväite on kuitenkin laatuaan ainoa koskaan yhtiön tietoon tullut. Hakija itse on asunut yhtiön hallinnoimassa vuokra-asunnossa maaliskuusta 1996 lähtien.

Hakija on esittänyt P Oy:öön sekä yhtiön entiseen toimitusjohtajaan, isännöitsijään sekä tekniseen isännöitsijään kohdistuvan väitteen vuosia jatkuneesta etnisestä syrjinnästä. Samainen väite on hakijan toimesta esitetty myös vähemmistövaltuutetulle 5.1.2010 jätetyssä reklamaatiokirjeessä sekä uudistettu P Oy:ltä saadun selvityksen jälkeen kirjelmässä 18.5.2010. Hakija viittaa syrjintäväitteensä toteennäytön tueksi edellä mainittuun kirjeenvaihtoon.

Vastaaja toteaa ensinnäkin, ettei vähemmistövaltuutetun toimistosta ole ilmoitettu vastaajalle, että asian käsittely valtuutetussa olisi päättynyt tai asian vireillä olo muuten lakannut. Asiaa tiedusteltiin vähemmistövaltuutetun toimistosta puhelimitse 14.1.2011, jolloin vastaajan tietoon saatettiin, ettei asia ole enää valtuutetussa vireillä. Vireillä olon päättymisestä ei ole millään tavalla ilmoitettu P Oy:lle. Huomioiden esitettyjen väitteiden vakavuuden sekä sen, että hakijan on jollakin tavoin tullut saada tieto asian vireillä olon lakkaamisesta vähemmistövaltuutetussa, katsoo vastaaja tullessa asiassa ilmeisen epätasapuolisesti kohdelluksi. Toisekseen vastaaja katsoo, ettei asian vireillä olo vähemmistövaltuutetussa ole edellä mainitusta syystä johtuen edes päättynyt.

Hakija on vaatinut 22.6.2010 päivätyssä syrjintälautakunnalle osoitetussa hakemuksessaan siinä yksilöityjä henkilöitä " ... korvaamaan syrjintälautakunnan katsoman kohtuullisen summan vuosia jatkuneesta syrjinnästä". Vastaaja kummeksuu esitettyä vaatimusta sen korvausluonteesta johtuen. Syrjintälautakunta ei vastaajan käsityksen mukaan saata antaa asiassa vaatimuksen mukaista ratkaisua, eikä vaatimusta voida siten pitää vähemmistövaltuutetusta ja syrjintälautakunnasta annetun lain 7h §:ssä tarkoitettuna yksilöitynä vaatimuksena.

Kaikenlainen etniseen alkuperään tai ylipäätään muuhunkaan tekijään liittyvä syrjintä on yhtiön periaatteiden mukaan ehdottoman paheksuttavaa, ja kyse on sillä tavoin vakavasta väitteestä, että siihen halutaan yhtiön puolesta vastata. Yhtiö kiistää ehdottomasti, että hakijaa olisi syrjitty hänen etnisen alkuperänsä perusteella.

Vastaajan näkemyksen mukaan hakemuksessa ei ole esitetty minkäänlaista selvitystä, jonka johdosta olisi perustetta epäillä yhtiön tai hakemuksessa mainittujen henkilöiden syyllistyneen toiminnassaan jonkinasteiseen syrjintään. Vastaajan omasta näkökulmastaan esittämän tapahtumainkuvauksen perusteella ei voida katsoa, että minkäänlaista syrjintäolettamaa asiassa olisi muodostunut. Hakijan esittämän selvityksen perusteella ei voida olettaa, että yhdenvertaisuuslain 6 §:ssä säädettyä välittömän tai välillisen syrjinnän kieltoa olisi rikottu. Koska hakijan hakemus ei anna aihetta epäillä syrjintäkieltoa rikotun, ei P Oy:lle muodostu asiassa yhdenvertaisuuslain 17 §:ssä tarkoitettua käännettä todistusvelvollisuutta.

Hakijan asunnonvaihtoasian käsittely ei ole viivästynyt muusta kuin hakijasta johtuvasta syystä. Asunnonvaihtoasioiden käsittelyssä noudatetaan tiettyjä sääntöjä yhdenvertaisuusperiaatetta noudattaen, ja käsittely on suurelta osin keskitettyä. Vaihto kiinteistöyhtiön alueelta toiseen hoidetaan keskitetysti Stadin Asuntojen kautta. Keskinäisessä vaihdossa vaihdosta sopimisen jälkeen asiaa hoidetaan asianomaisissa kiinteistöyhtiöissä. Kiinteistöyhtiöt hoitavat puolestaan itsenäisesti oman alueensa asunnonvaihdot eli vaihdot omassa yhtiössä. P Oy:n toimialueelle näitä yhtiön sisäisiä asunnonvaihtoja tehdään vuositasolla noin 40.

Vaihdon edellytyksenä kaikissa tapauksissa on vapaana olevan asunnon lisäksi, että asukas toimittaa vaihtoa varten isännöitsijän lausunnon, joka ei ole yli vuotta vanha. Asunnonvaihdon ehdottomana edellytyksenä on niin ikään, että asukas huolehtii oma-aloitteisesti siitä, että talonkirja on asunnon osalta ajantasainen. Tämä tarkoittaa käytännössä asukkaan ehdotonta velvollisuutta ilmoittaa yhtiölle käyttötarkoitukseen varatulla lomakkeella, mikäli huoneistoon tai siitä pois muutetaan tai asukasmäärässä muuten tapahtuu muutoksia. Ilmoitusvelvollisuus palvelee nimenomaan asukasturvallisuutta sekä asukasviihtyvyyttä, ja yhtiö on samalla myös omalta puoleltaan velvollinen olemaan selvillä asukkaista huoneistokohtaisesti. Kiinteistöyhtiö ei voi

koskaan toiminnassaan soveltaa sellaista käytäntöä, jossa asunnonvaihto sallittaisiin tilanteessa, jossa huoneiston asukasmäärästä on epäselvyyttä.

A:n kohdalla asunnonvaihtoon liittyvät - muut kuin mahdolliset asuntojen tarjonnasta tai muusta vastaavasta syystä johtuneet - hankaluudet ovat seurausta siitä, ettei A ole huolehtinut osaltaan mainitusta ilmoitusvelvollisuudesta. A:n asunnossa on asunut henkilöitä yli ilmoitetun määrän, eikä asukkaiden vaihtumisesta - poismuutosta tai lisäyksestä - ole vaaditulla tavalla ilmoitettu yhtiölle. Velvollisuus ilmoittamisesta on kuulunut nimenomaan päävuokralaisena olleen A:n vastuulle.

Yhtiö ei tee väestötietojärjestelmästä asukkaiden muutto- tai asumistietoja koskevia hakuja, vaan asukkaan tulee nimenomaan ja hakijan hyvin tuntemalla tavalla tehdä ilmoitus yhtiölle talonkirjaa varten siihen varatulla lomakkeella. Asukas vastaa itse täysin erillisenä kysymyksenä oman muuttoilmoituksensa tekemisestä väestörekisteriin. Yhtiön talonkirjojen merkitys on käytännössä huomattava jopa päivittäisessä asianhoidossa, esimerkiksi ovenavauksia ei suoriteta kellekään muulle kuin talonkirjoihin merkittyinä oleville henkilöille. A:lle on erikseen kerrottu asunnonvaihdon edellyttävän talonkirjan tietojen saattamista ajantasaisiksi. A:n kohdalla on kuitenkin myös tarjottu vastaantulevasti mahdollisuutena sitä, että yhtiö ottaisi väestörekisteristä A:ta koskevan otteen, mutta hakija itse ei halunnut näin toimittavan.

A:n vähemmistövaltuutetulle jättämän reklamaation jälkeen hänen asunnonvaihtoasiansa on kaikin mahdollisin tavoin ja ylimääräisin keinoin pyritty yhtiön toimesta saattamaan järjestykseen. Asian johdosta pidettiin 10.5.2010 tapaaminen yhtiön tiloissa, tapaamiseen osallistuivat hakijan ja hänen ystävänsä lisäksi yhtiön toimitusjohtaja E sekä toimistosihteeri B. Tapaamisessa A esitti 26.3.2009 päivätyn asukasluettelo-otteen väestötietojärjestelmästä, jonka perusteella talonkirja saatettiin huoneiston osalta vihdoin kuntoon. Niin ikään sovittiin, että A:n esittämä isännöitsijätodistus hyväksytään tässä tapauksessa poikkeuksellisesti yli vuoden vanhana. A:n asunnonvaihtohakemuksen käsittely on ollut mahdollista tästä ajankohdasta lukien, kuten on myös toimittu, sillä talonkirjaote on saatettu hakijan toimesta kuntoon vasta 10.5. tapaamisessa.

Maininnan arvoista on, että väestötietojärjestelmän otteen mukaan huoneistossa on 26.3.2009 ollut asukkaita yhteensä neljä. Talonkirjaan merkittiin 10.5. tapaamisessa asukkaiksi hakijan lisäksi kaikkiaan yksi aikuinen ja kolme lasta. Väestötietojärjestelmään merkityistä asukkaista kahdesta hakija taas teki yhtiölle muuttoilmoituksen talonkirjaa varten 10.3.2010. Vasta tällöin kaksi hakijan lapsista merkittiin talon kirjaan, vaikka väestörekisteriin merkityt muuttopäivät ajoittuvat jo vuosille 2007 ja 2008. Hakija ei myöskään tässä yhteydessä ilmoittanut kolmannelta lapsestaan.

Edellä kuvattujen tapahtumien jälkeen hakijalle on kahteen otteeseen tarjottu hänen toiveitaan vastaavia vaihtoasuntoja. Hakija ei kuitenkaan ole hyväksynyt kumpaakaan tarjotuista kohteista, joten hakija perheineen asuu yhä vanhassa huoneistossaan. Tarjotuista asunnoista kumpikin on kokonsa puolesta ja muuten vastannut hakijan toivomuksia, eikä yhtiö käytännössä voi tehdä asialle tämän enempää. Hakijalle luonnollisesti tarjotaan kuitenkin myös jatkossa tämän toiveita vastaavia huoneistoja aina sopivan kohteen vapautuessa.

Hakijan muita väitteitä on ajankulusta johtuen yhtiön vaikeaa enää tässä vaiheessa tarkemmin kommentoida. Hakemuksessa mainitut henkilöt kuitenkin kiistävät ehdottomasti käyttäytyneensä hakijaa kohden hakemuksessa väitetyllä tavalla tai muutoinkin epäasiallisesti. Hakija on muistikuvien mukaan saanut täysin normaalia ja asianmukaista palvelua, eikä häntä ole kohdeltu millään tavalla syrjivästi. Yhtiön henkilöstöllä on toimessaan ajoittain kovakin kiire, eikä esimerkiksi asunnon tarkastuksia aina voida toteuttaa juuri asukkaan mahdollisesti haluamalla hetkellä. Asunnonvaihtoasioiden käsittelyn osalta taas suuret hakijamäärät sekä hakijoiden erilaiset tarpeet johtavat siihen, ettei hakemusten käsittelyssä tai sääntöjen osalta voida tehdä yksittäisiä henkilöitä koskevia poikkeuksia, sillä tällöin asukkaiden tasapuolisen kohtelun vaatimus saattaisi vaarantua.

Hakija kuvaa eriteltyinä tapahtumana vuoden 2004 alkupuolella huoneistossaan sattunutta putkivuotoa. Kyseessä oli äkillinen putkivahinko, jollainen vaatii välittömiä toimia lisävahinkojen välttämiseksi. Tällaisissa tilanteissa ei voida aina odottaa asukkaan mahdollista suostumusta asuntoon menemiselle, vaan vedet on katkaistava välittömästi ja vauriota päästävä heti tarkastamaan ja korjaamaan. Remontin aikataulua on luonnollisesti myöskään täysin mahdotonta etukäteen tarkalleen arvioida ja se kestää niin kauan, kunnes vika on saatu varmuudella korjattua. Muuten kuvatussa tapahtumasta ei voida sen tarkemmin kertoa useita vuosia tapahtumien jälkeen. Selvää kuitenkin on, että mikäli remontti tai tilanne muuten niin vaatii, pyritään asukkaalle osoittamaan muun muassa vaihtoehtoiset peseytymistilat, ja näin toimitaan myös P Oy:n kohdalla. Jälkikäteen arvioituna kuulostaa hyvin epäuskottavalta, että hakija olisi asianmukaisesti ollut yhteydessä kiinteistöpalveluun ja jäänyt silti kahdeksi viikoksi esimerkiksi ilman juomavettä, kun yhtiön käytäntönä on kuitenkin ollut tarvittaessa vaihtoehtoisten tilojen tms. järjestäminen. Asiaa on pyritty jälkikäteen selvittämään, eikä pidetä mahdollisena, että tällainen laiminlyönti olisi tapahtunut. Kaiken kaikkiaan on myös erikoista, miten kuvattu tapahtuma edes paikkansa pitävänä liittyy millään tavalla hakijan etniseen alkuperään.

Vuonna 2009 isännöitsijäntodistusta varten tehdystä tarkastuksesta esitetyn tapahtumainkuvauksen osalta muistetaan, että hakijalle tarjottiin useita eri vaihtoehtoja tarkastuksen ajankohdaksi, kuten käytännössä osin myös hakemuksesta ilmenee. Tekninen isännöitsijä kävi lopulta tarkastamassa asunnon, kun hän muiden työtehtäviensä vuoksi oli liikkeellä huoneiston lähistöllä. Isännöitsijä muistaa soittaneensa asunnon ovikelloa, jolloin hänet päästi sisälle asuntoon huoneistossa oleskellut naispuolinen henkilö.

Vastaaja katsoo, että A:n asunnonvaihtoasiaan liittyvät ongelmat ovat seurausta siitä, ettei talonkirjaa koskevaa kysymystä ole saatettu vaadittavalle tolalle ja pahoittelee mahdollisia väärinkäsityksiä sekä kiistää, että sen toiminnassa A:n asuntoasian käsittelyssä tai muuten olisi syyllistytty kiellettyyn syrjintään henkilön etnisen alkuperän perusteella.

Hakijan vastaselitys

A kertoo olleensa vuosia asunnonvaihtojonossa menestyksettä. Vastapuolen vastauksen mukaan pääsyy asunnonvaihdon onnistumattomuudelle näyttää olevan, ettei talokirja A:n ole ollut kunnossa. Väite on A:n mukaan paikkansa pitämätön. Hän kertoo aikaisempien huonojen kokemustensa johdosta tehneensä asumisaikana syntyneistä lapsista varmuuden vuoksi muuttoilmoituksen 10.3.2009 koska hänellä on ollut epäily, ettei talokirjaan ole kirjattu hänen ilmoituksiaan asianmukaisesti.

Vastapuolen väitteestä, ettei A olisi asianmukaisesti ilmoittanut tässä yhteydessä kolmannelta lapsestaan, A ilmoittaa, ettei ole tätä tehnyt sen vuoksi, että 10.3.2009, jolloin hän teki mainitun muuttoilmoituksen, ei hänen kolmas lapsensa ollut vielä syntynyt, vaan hän syntyi 15.10.2009.

A on liittänyt oheen mainitun muuttoilmoituksen. Lomakkeesta puuttuu päiväys vuosiluvun osalta. A katsoo, että tämä puute on lomakkeen täyttöohjeen mukaan vastapuolen vastuulla. A katsoo, että se seikka, että hän on jättänyt nuorimman lapsensa pois muuttoilmoituksesta ja samalla ilmoittanut kaksi vanhinta, tukee hänen väitettään siitä, että ilmoitus on annettu yhtiölle vuonna 2009. Hän ihmettelee, miksi olisi tehnyt vain kahdesta lapsesta muuttoilmoituksen. Lisäksi hän on liittänyt oheen tarkastuspöytäkirjan, jonka ilmoitus vuosilukuineen on kirjattu samaan aikaan kun hän asioidi muuttoilmoituksensa osalta yhtiön toimistolla (10.3.2009).

A katsoo edelleen, ettei hänen asunnonvaihtonsa ole onnistunut hänen etnisestä taustastaan johtuen. A pitää epätotena vastapuolen selitystä siitä, että talokirja ei hänen osaltaan ole ollut kunnossa.

Vastaajan vastaus

P Oy uudistaa aiemmin vastauksessaan 22.2.2011 esittämänsä, ja katsoo hakijan asunnonvaihtoasiaan liittyvien ongelmien olleen seurausta jo aiemmin todetusti hakijan huoneistoa koskevan talonkirjaotteen puutteista. Hakija on laiminlyönyt veloitteensa vaaditulla tavalla ilmoittaa yhtiölle huoneiston asukasmäärässä tapahtuneista muutoksista. Asiasta on useita kertoja mainittu hakijalle ja tilanne on jatkunut selvittämättömänä pitkän aikaa. Asumisneuvojakin on ollut asiasta hakijaan yhteydessä tarjoten apuaan, mutta hakija on kieltäytynyt avusta. Asumisneuvoja on kuitenkin tässä yhteydessä myös osaltaan kehottanut A:ta tekemään muuttoilmoituksen, jotta asia saataisiin järjestykseen.

Hakijalle on niin ikään jo ennen 10.5.2010 tapaamista tarjottu mahdollisuutta siihen, että yhtiö ottaisi huoneistoa koskevan otteen väestörekisteristä, mutta hakija ei itse ole halunnut näin toimittavan. Vasta 10.5.2010 järjestetyssä tapaamisessa huoneiston asukkaista ja asukasmäärästä on saatu sellainen varmuus, jonka perusteella hakijalle on voitu tarjota ja on tarjottu hänen toiveitaan vastaavia vaihtoasuntoja. Tapaamisessa talonkirjaote on saatettu kuntoon hakijan yhtiön pyynnöstä esittämän 26.3.2009 päivätyn asukasluettelo-otteen perusteella.

Kuvaavaa asian kannalta on, että hakijan mukaan 10.3.2009 tehty, ilmoituksen tekijän allekirjoitusta vailla oleva ja muuttopäivätön ilmoitus, liittyy henkilöihin, jotka ovat vastaselityksen liitteenä olevan 26.3.2009 päivätyn väestötietojärjestelmän asukasluettelo-otteen mukaan muuttaneet huoneistoon jo 3.5.2007 ja 2.6.2008. Hakija ei myöskään ole ilmoittanut 15.10.2009 syntyneestä kolmannelta lapsestaan yhtiölle talonkirjaa varten ennen kuin pitkälti vuoden 2010 puolella. Myöskään huoneiston aiempien alivuokralaisten poismuutoista hakija ei ole tehnyt vaaditulla tavalla tai oikea-aikaisesti ilmoituksia yhtiölle. Vastaajan näkemyksen mukaan on täysin selvää, ettei A ole vaaditulla tavalla tehnyt muuttoilmoituksia yhtiölle, ja tällä seikalla on ymmärrettävästi ollut vaikutusta asunnonvaihtoasian käsittelyyn. Kun asukas ei myöskään noudata asiaan liittyviä kehotuksia eikä yhtiöllä ole enää aikoihin ollut varmuutta huoneiston asukasmäärästä, vaikka asiaa on pyritty asukkaan kanssa selvittämään, asian käsittely on luonnollisesti hankaloitunut. Kiinteistöyhtiöllä on asukkaiden asuinolosuhteisiin liittyvä perusteltu tarve vaatia asianmukaisten muuttoilmoitusten tekoa, ja samalla vapautuville asunnoille on aina runsaasti ottajia. Asunnonvaihdon järjestyminen edellyttää kiinteistöyhtiön sääntöjen mukaan ilmoittamista huoneiston asukkaiden vaihtumisesta.

P Oy katsoo aiemmassa vastauksessaan sekä tässä lisävastauksessa esitetyn perustein, ettei hakijan voida katsoa tulleen yhtiön toimesta syrjityksi etnisen taustansa tai muunkaan seikan perusteella. Hakija ei myöskään ole esittänyt sellaista selvitystä, jonka perusteella voitaisiin katsoa syrjintäolettan syntyneen. Hakijan vastaselityksessään esittämät väitteet eivät nekään vastaajan näkemyksen mukaan millään tavalla liity hakijan etniseen taustaan.

Hakijan asunnonvaihtoasiaa on pyritty kaikin käytettävissä olevin keinoin ja niissä toimenpiderajoissa, joita yksittäisen asukkaan asian käsittelyyn eteen ylipäänsä voidaan tehdä, saattamaan järjestykseen. Hakijalle on myös 10.5.2010 järjestetyn tapaamisen jälkeen tarjottu hänen toiveitaan vastaavia vaihtoasuntoja ja tarjotaan myös, jatkossa sopivan asunnon vapautuessa.

Hakijan lisäselvitys

A ilmoittaa, ettei hänelle ole koskaan tarjottu P Oy:n asuntoja.

Vastaajan lisäselvitys

Hakijan toiveita vastaavia asuntoja, joita olisi voitu hakijalle tarjota, on vapautunut ennen 10.5.2010. Asunnonvaihdon edellytyksistä johtuen hakijalle ei kuitenkaan ole osoitettu asuntoja, vaan mahdolliset vapautuneet asunnot on osoitettu muille hakijoille.

A:lle on kuitenkin jo 25.2.2010 tarjottu ongelmatilanteen ratkaisemiseksi vaihtoasuntoa huolimatta siitä, että asunnonvaihdon edellytykset eivät A:n osalta ole tällöin täytyneet vastoin yleistä käytäntöä sekä asunnonvaihdossa noudatettavia sääntöjä.

Hakijalle on tarjottu asuntoja 10.5.2010 tapaamisen jälkeen vaihtoasuntoja kahdesta eri osoitteesta.

Hakijaan on asuntoja tarjottaessa oltu yhteydessä ja hänelle on annettu pyynnöstä myös lisää aikaa sanottujen vaihtoasuntojen vastaanottamiseen. Tämän aikaa asunnot ovat olleet tyhjiillään.

Asiaa hoitanut kiinteistösihteeri on ollut A:han puhelimitse yhteydessä vapautuneista huoneistoista. Kiinteistösihteeri on myös tehnyt A:n hakemukseen tarpeellisia merkintöjä muun muassa ilmoitusajankohdista. Hakijaan on oltu yhteydessä asunnonvaihdon osalta esimerkiksi 4.11.2010, ja hän on ilmoittanut 8.11.2010, ettei hän ota asuntoa vastaan. Myös asumisneuvojalla on ollut tieto siitä, että asuntoja on A:lle tarjottu. Tarjottujen asuntojen vastaanottamisen lisäaikaan liittyen A:han on ollut yhteydessä myös toimitusjohtaja E.

P Oy:n noudattama sääntö talokirjanotteesta perustuu Helsingin kaupungin asuntolautakunnan esitykseen talonkirjojen pitämisestä Helsingin kaupungin vuokra-asunnoissa 7.12.1998 sekä esityksen johdosta annettuun kaupunginhallituksen päätökseen 1716 § 7.12.1998, asuntolautakunnan kaupunginhallitukselle lähettämään kirjeeseen 8.1.2009 sekä kaupunginhallituksen tähän liittyvään päätökseen 283 § 8.3.2010 ja esitykseen 8.3.2010.

P Oy noudattaa omistajansa Helsingin kaupungin talonkirjanotteen pitoa koskevia kehotuksia ja päätöksiä.

Sääntöä noudatetaan kaikissa tilanteissa, sillä huoneistokohtaiset ilmoitukset ovat käytännössä ainoa suoranainen keino pyrkiä puuttumaan asukastilannetta koskevien tietojen puutteellisuuteen. Tietojen puutteellisuus on este asunnonvaihdolle. Yksi painava syy talonkirjanotteen vaatimiseen on asunnonvaihdon edellyttämä perusteltu syy sekä tiettyjen edellytysten täytyminen.

Hakijan vastaselitys

Hakija katsoo edelleen, ettei P Oy ole tarjonnut asuntoja hänelle. Xpolku 4 K 101 oli vapautumassa kaksi kertaa. Ensimmäisestä vapautumisesta hän sai tietää maaliskuussa 2009 ja toisesta helmikuussa 2010. Kummastakin kerrasta hakija on kertonut syrjintälautakunnalle lähettämässään ja vähemmistövaltuutetulle osoittamissaan kirjelmissä. Ilmeisesti tämä asunto oli sellainen, joka puuttuvien asunnonvaihdon edellytysten vuoksi osoitettiin muille hakijoille kuten kiinteistöyhtiö

lisäselvityksessään kirjoittaa. Tämä tapahtui kaksi kertaa. Tässä yhteydessä herättää ihmetystä, että kiinteistöyhtiö olisi ollut valmis suostumaan asunnonvaihtoon puuttuvista edellytyksistä huolimatta 25.2.10 Xkujalla, mistä A:lla ei ollut mitään tietoa ennen kiinteistöyhtiön lisäselvitystä. Asunto ei sijaitse hänen toivealueellaan ja on hissittömän talon kolmannessa kerroksessa, millä on merkitystä pienten lasten vuoksi. Kiinteistöyhtiö väittää tarjonneensa tätä asuntoa samaan aikaan kun torjui vaihdon toivealueella sijaitsevaan, tosin hissittömän talon, mutta ensimmäisen kerroksen asuntoon.

Kiinteistöyhtiö ei ole tarjonnut Xpolku 1 E 48 -asuntoa. A neuvotteli itse pois muuttavan asukkaan kanssa ja vaihto olisi onnistunut, mutta kiinteistöyhtiö ei suostunut remontoimaan huonoon kuntoon päässyttä asuntoa. Asukkaan muutettua pois kiinteistöyhtiö remontoi asunnon.

Kiinteistöyhtiö ei tarjonnut Xpolku 2 G 72 -asuntoa. Asunto sijaitsee hissittömän talon neljännessä kerroksessa, joten se ei olisi vastannut hänen tarpeitaan.

Vastaajan lausuma hakijan vastaselitykseen

P Oy pitää hakijan väitteitä siinä, ettei hänelle ole tarjottu asuntoja Xkuja 2 D:stä 25.2.2010 ja Xpolku 1 E:stä 3.8.2010 sekä Xpolku 2 G:stä 27.10.2010 perättöminä. Hakija on itse ilmoittanut, ettei ota asuntoja vastaan. Hakijalle on lisäksi tarjottu asuntoja 1.6.2011 osoitteesta Xpolku 4 K (3h + k, 77,5 m²) ja 31.8.2011 osoitteesta Xpolku 1 E (3 h + k, 74 m²). Ensimmäisen asunnon osalta hakija ei ottanut lainkaan yhteyttä kiinteistöyhtiöön, jälkimmäisen asunnon hän torjui, koska siihen ei tehty remonttia. Vastaja pyytää syrjintälautakuntaa järjestämään asiassa suullisen käsittelyn, mikäli hakija edelleen kiistää P Oy:n tarjonneen hänelle vaihtoasuntoja, vaikka useampi kiinteistöyhtiön palveluksessa oleva henkilö on ollut asian johdosta hakijaan yhteydessä, ja jos asialla on merkitystä asian ratkaisun kannalta syrjintälautakunnan näkemyksen mukaan.

Vastaajan toimittamat kirjalliset lausumat

P Oy toimitti A:han vaihtoasuntojen johdosta yhteydessä olleiden palveluksessaan olevien henkilöiden allekirjoittamia kirjallisia lausumia seuraavasti.

Toimitusjohtaja E lausuu keskustelleensa puhelimitse A:n kanssa lokakuun 2010 lopulla asunnosta, jota kiinteistösihteeri oli tarjonnut 27.10.2010 A:lle asunnonvaihtohakemuksen perusteella osoitteesta Xpolku 2 G 72 (3h+k, 74 m², vaatehuone). A ei ollut vastannut asunnontarjoukseen määräaikaan mennessä, joten E tavoitteli häntä puhelimitse useaan otteeseen. A toivoi lisää aikaa päätöksen tekemiseen, ja E myönsi hänelle viikon lisäajan vastauksen antamiseen. A antoi ymmärtää, ettei asunto vastannut hänen toiveitaan, koska toisessa makuuhuoneessa ei ole vaatekaappeja. E kertoo saaneensa myöhemmin tietoonsa, ettei Karshe ollut vastaanottanut tarjottua vaihtoasuntoa. E kertoo vielä, että tavoitteena on välttää mahdollisuuksien mukaan asuntojen tyhjänä oloa.

Kiinteistösihteeri F lausuu tarjonneensa A:lle 25.2.2010 asuntoa osoitteesta Xkuja 2 D 30 (3h+k, 80 m²), mutta A ei ottanut asuntoa. Sen jälkeen F tarjosi asuntoa 3.8.2010 osoitteesta Xpolku 1 E 48 (3h+k, 74 m²), mutta A ilmoitti 6.8.2010, ettei ota asuntoa. Sitten F tarjosi asuntoa 27.10.2010 osoitteesta Xpolku 2 G 72 (3h+k, 72 m², vaatehuone), mutta A ilmoitti 8.11.2010, ettei ota asuntoa, koska toisessa makuuhuoneessa ei ole vaatekaappeja. F tarjosi vielä asuntoa 1.6.2011 osoitteesta

Xpolku 4 K 105 (3h+k, 77,5 m²), mutta A ei ottanut yhteyttä 8.6.2011 mennessä, ja 31.8.2011 osoitteesta Xpolku 1 E 41 (3h+k, 74 m²), mutta A ilmoitti 6.9.2011, ettei ota asuntoa.

Asumisneuvoja G lausuu keskustelleensa A:n kanssa 5 ja 6.9.2011 huoneistosta, jota hänelle on tarjottu vaihtoehtoisuudeksi osoitteessa Xpolku 1 E 41 (3h+k, 74 m²) koskien lähinnä huoneiston varustusta ja pohjaa sekä mahdollista remonttia. G oli kertonut A:lle, että asunnot vuokrattiin niillä varusteilla ja siinä kunnossa missä ne olivat, eikä asuntojen pohjaratkaisuun voinut vaikuttaa sekä että asukas voi hankkia esimerkiksi lisää kaappeja oman tarpeensa mukaan. Remonttiasianssa G oli pyytänyt A:ta olemaan yhteydessä C:hen. Keskusteltuaan C:n kanssa A oli ollut yhteydessä G:hen, ja kuulleensa, että huoneistoon tehdään remontti vasta silloin kun huoneistoremontit alkavat. Tämän keskustelun jälkeen A oli ilmoittanut G:lle, ettei ota asuntoa vastaan.

Isännöitsijä C lausuu keskustelleensa A:n kanssa viikolla 36 tai 37 Xpolku 1 E 41 asunnossa mahdollisesti tehtävistä korjaustoimista ja huoneistossa olevista puutteista. A:n mielestä huoneistossa ei ollut tarpeeksi komeroita eikä vaatehuoneessa riittävästi hyllyjä. C oli kertonut A:lle, että kiinteistössä alkaa noin 1–2 kuukauden sisällä kaikkia koskevat PTS:n mukaiset korjaustyöt, jonka puitteissa tämänkin asunnon keittiökalusteet ja lattiapinnat saadaan järjestykseen. Keskustelu sujui asiallisessa hengessä.

Hakijan lausuma

A ilmoittaa 18.10.2011 vastaajan 3.10.2011 toimittamien kirjallisten lausumien johdosta antamassaan lausumassa toistavansa aiemmin lausumansa.

A ei voinut ottaa asuntoa Xpolku 4 K 105, koska se oli hissittömän talon kolmannessa kerroksessa, minkä vuoksi kulkeminen olisi ollut hankalaa pienten lasten kanssa. Hän ilmoitti toimistolle. Asunnossa E 41 oli liian vähän kaappitilaa ja se oli huonokuntoinen.

Xpolku 4 K 101 olisi ollut A:lle sopiva, mutta häneltä se evättiin kaksi kertaa. Jostakin syystä kiinteistöyhtiö on antanut tästä asunnosta hyvin ylimalkaisen ja epämääräisen selvityksen.

Esittelijän esitys

Syrjintälautakunta hylkää hakemuksen, ja jättää tutkimatta hakijan vahingonkorvausvaatimukset syrjintälautakunnan toimivaltaan kuulumattomina yhdenvertaisuuslain 13 §:n 1 momentin nojalla.

Perustelut

Syrjintälautakunnan toimivaltaa koskeva väite

Vastaaja on väittänyt, ettei asian käsittely ole päättynyt vähemmistövaltuutetun toimistossa, joten syrjintälautakunta ei voi käsitellä asiaa.

Yhdenvertaisuuslain (21/2004) 13 §:n 4 momentin mukaan syrjintälautakunnan on jätettävä syrjintää koskeva asia tutkimatta, jos se on vireillä muussa viranomaisessa.

Asia on ollut vireillä vähemmistövaltuutetun toimistossa, mutta syrjintälautakunnan vähemmistövaltuutetun toimistosta 9.9.2010 saaman tiedon mukaan asian käsittely siellä on päätynyt. Näin ollen syrjintälautakunta on voinut ottaa asian tutkittavaksi.

Väitetyn syrjinnän arviointi

Yhdenvertaisuuslain 6 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä iän, etnisen tai kansallisen alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen tai muun syyn perusteella.

Yhdenvertaisuuslakia sovelletaan sen 2 §:n 2 momentin mukaan asumispalveluihin.

Välittömällä syrjinnällä tarkoitetaan sitä, että jotakuta kohdellaan epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan, on kohdeltu tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Välillisenä syrjintänä pidetään sitä, että näennäisesti puolueeton säännös, peruste tai käytäntö saattaa jonkun erityisen epäedulliseen asemaan muihin vertailun kohteena oleviin nähden, paitsi jos säännöksellä, perusteella tai käytännöllä on hyväksyttävä tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia.

Yhdenvertaisuuslain tulkinta on sidottu sillä toimeenpantaviin Euroopan yhteisön direktiiveihin niin, että lain säännöksiä on tulkittava direktiiveissä tarkoitettulla tavalla, vaikka säännösten sanamuodot eivät kansallisen oikeusjärjestyksen muotoon kirjoitettuna kaikin osin täysin vastaisikaan direktiivien sanamuotoja. Lain säännösten tulkinnat seuraavat EY:n tuomioistuimen mainittujen direktiivien säännöksistä antamia tulkintaratkaisuja (HE 44/2003 vp, s.32).

Syrjintälautakunnan tehtävänä on käsitellä ja ratkaista ne asiat, jotka yhdenvertaisuuslain mukaan kuuluvat sen käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi. Lain mukaan syrjintälautakunnan toimivalta rajoittuu etnistä syrjintää koskeviin asioihin siltä osin kuin kysymys ei ole työsuhteesta tai julkisoikeudellisesta palvelussuhteesta. Syrjintälautakunta voi antaa etnistä syrjintää koskevan kieltopäätöksen ja asettaa uhkasakon kiellon tehosteeksi. Näin ollen syrjintälautakunta ei voi käsitellä hakijan vahingonkorvausvaatimusta.

Kun henkilö, joka katsoo kärsineensä siitä, että häneen ei ole sovellettu tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, esittää tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa elimessä tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä on välitön tai välillinen syrjintä, vastaajan on näytettävä toteen, ettei tätä periaatetta ole rikottu.

Todistustaakan jako ja syrjintäolettamien syntyminen

Todistustaakan kääntyminen vastaajalle edellyttää, että kantaja on esittänyt todennäköisiä seikkoja sen puolesta, että kysymyksessä on syrjintätapaus. Kantajan on esittävä konkreettisia tosiseikkoja, joiden perusteella syrjintälautakunta tai muu toimivaltainen syrjintäasiaa käsittelevä elin voi olettaa, että kysymyksessä olisi 6 §:ssä tarkoitettu kielletty syrjintätilanne. Pelkkä väite tai epäily, jota ei perusteta tosiseikkojen esittämiseen, ei siirtäisi todistustaakkaa vastaajalle. Täyttää näyttöä ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että syrjintälautakunnalle syntyy olettama syrjinnästä. Syrjintäolettamalta edellytetään objektiivisuutta. Kun syrjintäolettamia on syntynyt, todistustaakka siirtyy vastaajalle. Vastaajan mahdollisuutena on kumota kantajan esittämä näyttö tai heikentää sitä niin, että näyttö jää näyttökynnyksen alle. Jos vastaaja ei onnistu kumoamaan syrjintäolettamia, hän voi esittää näyttöä siitä, että 6 §:ssä säädettyä syrjinnän kieltä ei ole rikottu. (HE 44/2003 vp, s. 54).

Yhdenvertaisuuslain 17 §:n mukaisen todistustaakan jakamisen tarkoituksena on edesauttaa oikeuksien tehokasta toteutumista, koska näytön esittäminen syrjintätapauksissa voi olla tavanomaista vaikeampaa ja yleensä vain vastaaja voi osoittaa, että hänen syrjinnäksi väitetty toimensa on perustunut muuhun kuin kantajan henkilöön liittyvään syyhyn. (PeVL 10/2003)

Yhdenvertaisuuslain esitöistä käy ilmi, että syrjintäolettaama syntyy, jos hakija kykenee esittämään todennäköisiä seikkoja, joiden perusteella syrjintälautakunta voi olettaa hakijan joutuneen syrjivän menettelyn kohteeksi. Koska syrjintäolettaaman synnyttävien tosiseikkojen osalta ei edellytetä täyttä näyttöä, riittää syrjintäolettaaman syntymiseksi sellaiset hakijan asianmukaisesti esittämät perusteet, joiden perusteella hakijan hakemus on sillä tavoin uskottava, että syrjintälautakunnalla on objektiiviset perusteet pyytää vastaajalta vastausta sen selvittämiseksi, onko hakijan esittämässä väitteissä perää, ja kykeneekö vastaaja kumoamaan hakijan esittämän näytön. Vaikka vastaaja ei pystyisikään täysin kumoamaan hakijan esittämää näyttöä, hänen vastauksensa voi heikentää hakijan esittämää näyttöä niin, että se jää näyttökynnyksen alle. Syrjintäolettaaman syntyminen siis edeltää varsinaista toteennäyttämisen arviointia, johon tarvittavaa tietoa saadaan juuri vastaajan vastauksesta. Muutoin ei saavutettaisi yhdenvertaisuuslain 17 §:n tarkoitusta edesauttaa oikeuksien tehokasta toteutumista.

Hakija on esittänyt yksityiskohtaisen ja uskottavan kuvauksen menettelystä, jonka perusteella hän katsoo tulleen syrjityksi etnisestä taustastaan johtuen asumispalveluiden tarjonnassa. Hän on ollut vuosia asuntojonossa saamatta asuntoa. Tällä perusteella syrjintälautakunta katsoo, että syrjintäolettaama on syntynyt.

Koska hakija on esittänyt selvitystä, jonka perusteella voidaan olettaa yhdenvertaisuuslain 6 §:n syrjintäkieltoa rikotun, on vastaajan yhdenvertaisuuslain 17 §:n mukaan osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Asiassa esitetyn näytön arviointi

Vastaaja ei ole kaikilta osin kyennyt esittämään yksilöityä vastanäyttöä, koska hakija on vedonnut näihin seikkoihin ensimmäistä kertaa viranomaisessa vasta useiden vuosien kuluttua niiden väitetystä tapahtumisesta. Hakija ei ole näiden tapahtumien tueksi esittänyt muuta kuin oman kertomuksensa, joka on kuitenkin ollut hyvin yksityiskohtainen. Vastaaja on kyennyt näiden väitteiden osalta kuitenkin heikentämään niiden uskottavuutta siinä määrin, että ne jäävät näyttökynnyksen alle. Tällaisia hakemuksessa esitettyjä väitteitä ovat hakijan asunnossa vuoden 2004 helmikuussa tapahtuneeseen putkivuotoon liittyneet tapahtumat ja vuonna 2009 isännöitsijäntodistusta varten tehtyyn tarkastukseen liittyvät tapahtumat.

Hakijan asunnon saamista koskeneiden väitteiden osalta vastaaja on kyennyt esittämään yksityiskohtaisesti ne objektiiviset perusteet, etenkin hakijan laiminlyönnit asianmukaisten talokirjausten ilmoittamisesta, joiden johdosta hänen asuntohakemuksensa käsittely on viivästynyt. Vastaaja on myös kyennyt näyttämään, että hakijalle on tarjottu useita asuntoja, joita hakija ei kuitenkaan ole hyväksynyt. Vastaaja ei kuitenkaan väittämiensä asunnon tarjoamisen suhteen ole kaikissa tilanteissa pitänyt kiinni talokirjausten puutteellisuudesta esteenä asuntohakemuksen käsittelylle. Vastaaja kertoo tarjonneensa hakijalle 25.2.2010 asuntoa osoitteessa Xkuja 2 D 30. Vastaaja ei siis ole pitänyt puutteellisuutta ehdottomana esteenä asunnon saamiselle, sillä vastaajan oman selvityksen mukaan

asuntohakemus oli tuolloin edelleen puutteellinen, kun talokirjanote ei ollut ajan tasalla.

Vastaajan toimittama selvitys asuntojen tarjoamisesta perustuu ensinnäkin hakijan asunnonvaihtohakemukseen kiinteistösihteerin toimesta tehtyihin merkintöihin. Niistä puuttuu kuitenkin A:n allekirjoitus. Kiinteistöyhtiö ei ole yhdenkään väittämänsä asunnon tarjoamisen osalta ottanut A:lta allekirjoitusta asunnon tarjoamisesta. Vastaaja on kuitenkin lisäksi toimittanut useiden palveluksessaan olevien henkilöiden henkilökohtaisesti allekirjoittamat lausumat, joista käy ilmi, että vastaaja on tarjonnut A:lle asuntoa ainakin viisi kertaa 25.2.2010 ja 31.8.2011 välisenä aikana.

Syrjintälautakunnan saamista selvityksistä ilmenee, että A:n asunnon saamista koskeneet päätökset on tehty asianmukaisin perustein niin, ettei A:ta ole syrjitty hänen etnisen alkuperänsä johdosta.

Hakijan vahingonkorvausvaatimus

Yhdenvertaisuuslain (21/2004) 11 §:n 2 momentin ja 13 §:n 1 momentin mukaan syrjintälautakunnan tehtäviin kuuluu etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän kiellon valvominen ja se voi kieltää jatkamasta tai uusimasta yhdenvertaisuuslain 6 tai 8 §:n mukaista menettelyä, joten syrjintälautakunnalla ei ole toimivaltaa määrätä hyvitystä tai vahingonkorvausta maksettavaksi.

Syrjintälautakunnan päätös

Syrjintälautakunta hyväksyi esittelijän esityksen perusteluineen.

Lainkohdat

Yhdenvertaisuuslaki 2 § 2 momentti, 6 § 1 momentti, 13 § 1 momentti, 17 §

Laki vähemmistövaltuutetusta ja syrjintälautakunnasta 7 i § 1 momentti, 7 j §

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.